N°. 2547

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

1855. 1 C. ZEGELEN

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ5.00; voor de buitensteden ƒ6.00; *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG 13 SEPTEMBER.

AMSTERDAM, 12 September.

De vele en uitvoerige telegrafische dépêches door generaal Pélissier, generaal Simpson en prins Gortschakoff aan hunne respektieve regeringen betreffende de groote gebeurtenis van de laatste dagen, die als een plotselinge donderslag Europa getroffen heeft, gezonden, stellen ons reeds in staat een beknopt overzigt te geven van de feiten, die den val van Sebastopol vooraf zijn gegaan en vergezeld hebben.

Sedert eenige dagen, maar vooral sedert Woensdag ll., dus blijkt het, werd het vuur met vreeselijk geweld, inzonderheid tegen den Malakoff, door de belegeraars hervat, met dien uitslag, dat dagelijks minstens duizend man der bezetting, volgens de berigten uit de Krim aan de *Presse*, daaronder bezweken. Op den 7n Sept. Donderdag ll., schoten de Franschen twee groote schepen in de haven van Sebastopol in brand; hunne verdedigings-werken waren zoover gevorderd, dat zij de stad van den haven-kant konden bereiken. Op dienzelfden dag werd daarenboven de vesting op onderscheidene punten in brand geschoten en vernam men van uit de stad ontploffing op ontploffing van kruid-magazijnen. Den daarop volgenden dag, den 8n September, — eene dubbel gedenkwaardige dagteekening! — werd er, des middags ten 12 ure, door de Franschen en de Engelschen storm geloopen, door de eersten tegen den Malakoff, door de anderen tegen den grooten Redan. Ook de werken der Kalefat-baai werden te gelijker tijd aangetast; 't blijkt echter niet door welke troepen. Uit den *Moniteur* is op te maken, dat de Franschen door de generaals Bosquet en Mac mahon aangevoerd werden; generaal de Salles tastte tot twee malen toe het centrale bastion aan, doch te vergeefs. Tot zes malen toe werd het storm loopen hervat; tot zes malen toe moesten dus de aanvallers afgeslagen zijn. 't Is onzeker, hoe dikwijls zij daarbij de aangetaste werken veroverd hebben en daaruit verdreven zijn; dit evenwel weten wij, dat ten langen laatste de aanval op den Redan en de werken der Kalefat baai niet hervat is geworden, doch dat van hunnen kant de Franschen meester bleven van den Malakoff, de sleutel van Sebastopol, en er hunne keizerlijke arenden op plantten. IJlings schijnen zij van hunne zegepraal gebruik gemaakt te hebben, om hunne kanonnen op de stad te pointeeren, ten einde het vernielings-werk te kunnen voltooijen. Prins Gortschakoff immers, ziende hoe de Franschen zich in den Malakoff »vestigden," besloot daarop zonder toeven het terrein te ontruimen, Sebastopol aan de overwinnaars prijs te geven en naar de noordelijke citadel de wijk te nemen. Doch vooraf gaf hij de schepen in de haven aan de vlammen prijs, deed hij alle kruid-magazijnen en al de in de stad aangelegde mijnen springen en stak hij wat nog van Sebastopol staande was gebleven in brand. Dat was eene onmeetlijke zee van vuur en vlammen, waarachter de Russen hunnen aftogt dekten: vijf honderd hunner zwaar gekwetsten moesten zij echter achter laten; vermoedelijk zullen die wel in de vlammen zijn omgekomen. Door de vuurzee, die loeide voor hunne voeten, terug gehouden, viel er voor de Franschen niet aan te denken den vijand te achterhalen, en prins Gortschakoff kon derhalve veilig en ongestoord het noordelijk deel der stad bereiken.

Van hunnen kant hadden, overigens, de fransche en de engelsche kanonneerbooten, van uit de Strelitzka-baai, aan den aanval deel genomen: 1200 bommen braakten zij uit op het quarantaine-bastion en op het fort Alexander; de batterijen der quarantaine, na door de Russen te zijn ontruimd, sprongen dien ten gevolge in de lucht.

De Karabelnaya en het eigenlijk Sebastopol bestaan derhalve niet meer. En zij het nu al waar, wat prins Gortschakoff beweert, dat den verwinnaars niets dan »bloedige puinhoopen," in handen zijn gevallen — wanneer men aanneemt, wat vaak van russische zijde, wel wat onvoorzigtig, verzekerd werd, dat het in Sebastopol was dat zich de zedelijke en militaire magt van Rusland als geconcentreerd had, dan is het niet minder waar, dat door den val van Sebastopol Rusland in 't hart getroffen is en dat, onder de »bloedige" en rookende »puinhoopen" dier glansrijke en nog zoo triomfantelijk »onverwinbaar" geheeten stad, Ruslands gloriezon is uitgedoofd.

Reeds menigmaal hebben wij den *'s Gravenhaagschen Nieuwsbode* bij het fatsoenlijk publiek in Nederland voorgesteld in zijne jongensachtige gedaante, in de hoop dat de knaap er naar trachten zou om van de schoolplanken af te komen en een man te worden. 't Is te vergeefs; wij verliezen er onzen tijd en onze moeite aan. De platste en meest afgezaagde gemeen-plaatsen worden steeds door hem als kostelijke parelen opgeraapt en in zijne kolommen te kijk gezet met illustratiën in den stijl en het karakter, die men gewoonlijk op de schoolbanken met inkt geklad, of met een pennemes ingesneden, aantreft. Als een vreemdeling in Jeruzalem, is hij te midden der polemiek, die in Nederland gevoerd wordt, gevallen: men kan begrijpen wat hij, die noch lezen noch schrijven kan, maakt van al hetgeen hem onder de handen komt. Het schemert hem groen en geel voor de oogen, hij tast in den blinde rond, en grijpt, gelijk de ongeluks-kinderen, juist datgene aan, wat alle waarde verloren heeft.

Herhaaldelijk hebben wij reeds voorbeelden aangehaald van het talent van den *Nieuwsbode*. Hij schijnt onze aanmerkingen voor komplimenten aan te nemen, die hij in zijne zedige bescheidenheid altijd onbeantwoord laat. Daarentegen gaat hij voort, van den hak op den tak springend, ons te nemen tot het onderwerp der amplifikatiën, waarin hij zich bij voortduring en helaas! zonder vrucht oefent. En dewijl wij ons niet alle dagen met de opvoeding van den *Bode* kunnen bezig houden, zoo willen wij van daag door een stevig voorbeeld aantoonen, dat de knaap daaraan behoefte heeft. Misschien zal zich ook een ander over hem erbarmen en aanvullen wat wij wegens tijds-gebrek moeten achterlaten. Wij zullen daarom den *Nieuwsbode* in zijne volle glorie voor het nederlandsch publiek ten toon stellen; en schrijven daarom hier letterlijk af een der beste artikelen, die hij tegen ons heeft uitgekraamd.

In zijn Nommer 1704, van Zondag en Maandag den 2en en 3en September, lezen wij het volgende:

»De *Tijd* bespreekt de verrigtingen van de Protestantsche maatschappij tot bevordering van welstand voornamelijk onder landlieden. Dat zij de zaak afkeurt is natuurlijk en duiden wij haar niet euvel. Maar hoezeer wij liever niet onophoudelijk daarop wilden wijzen dat het Roomsch-Katholicisme — zoo als het door *de Tijd* wordt voorgesteld — vijandig is aan het ons zoo dierbaar vaderland moeten wij de volgende woorden onder de aandacht onzer lezers brengen."

»»In dien onbehouwen en dweepzieken ijver erkent »men ligtelijk den geest zijner ONEDELE vaderen, welke »zich nog in een deel hunner nakomelingschap niet ver»loochent.""

»Wij zullen niet stilstaan bij de beschouwing, bij welke eene blaam die aldus op onze geschiedenis geworpen wordt. Het volk dat algemeen vereerd werd om bekende trouw, eerlijkheid, edele eenvoudigheid en standvastig karakter, wordt hier met eene pennestreek op het diepst vernederd. Doch wat men ook mogt beweren, de geschiedenis geeft het beste antwoord op eene beleediging, welke met een schouder ophalen zoude kunnen beantwoord worden."

»Is het eene zaak die zoo veel mogelijk vermeden wordt, om van hen, welke de aardsche loopbaan hebben verlaten, het kwade te vermelden, hoogst zeldzaam is het voorbeeld van een zoon welke den naam zijns vaders niet alleen laat besmetten, maar zelfs daarin voorgaat; en de algemeene afkeuring die eene dergelijke handelwijze ontmoet, wordt het best met de woorden »ontaarde zoon" uitgedrukt."

»*De Tijd* heeft niet geschroomd zich aan eene dergelijke beschuldiging bloot te stellen."

»Hoe is haar het gevoel zoo verstompt en schendt zij de eerste regelen der welvoegelijkheid?"

»Wij vinden de oplossing van deze vraag in het feit: »voor hen welke *de Tijd* schrijven is Nederland niet het Vaderland en hunne voorouders waren de onze niet.""

»Reeds bij eene vorige gelegenheid verkondigden wij, dat de Protestantsche rigting de nationale was, dat de Roomsch Katholieke niet overeenstemde met de overleveringen welke onze geschiedenis ons heeft achtergelaten. Die stelling is nu overtuigend bewezen, *de Tijd* schaamt zich over hen, op welke wij ons beroemen. Toen Helmers den dichterlijken banvloek uitsprak over hem:

> Die diep verbasterd
> Den Vaderlandschen grond miskent,
> Den grond van zijn geboorte lastert
> En 't heilig graf der vaderen schendt;

kon hij zich niet voorstellen, dat door de zorgeloosheid en onverschilligheid van zijne tijdgenooten en hunne kinderen, zich langzamerhand eene kolonie vreemdelingen zouden komen vestigen, die de gastvrijheid, welke hun toeliet om gebruik te maken van de voorregten, aan dezen grond door zijne ligging en door den ijver der bewoners verbonden en zich van geheel onbemiddeld dikwerf tot eigenaars van groote inrigtingen van nijverheid te verheffen, met beschimping en smaad zouden vergelden. Gaan wij van de veronderstelling uit, dat *de Tijd* voor hen schrijft, heeft deze dan reden om, wanneer eenige Protestanten door hunne begunstiging, dit aantal niet willen uitbreiden, hun dit zoo euvel te duiden? Zoude men haar niet met alle regt kunnen vragen: »zoo gij de gevoelens der Roomsch Katholieken vertegenwoordigt, eischt dan geene zelfverdediging dat wij den vijand niet in kracht laten toenemen?" Maar wij kunnen dit niet gelooven, wij zijn overtuigd dat er nog menige Katholiek is die zich niet schaamt Nederlander te zijn en daarom willen wij ook geene verwijdering prediken tegen de Katholieken elk voor zich, maar vooral tegen die rigting welke zelfs in de landen, waar het Roomsch Katholicisme bijna uitsluitend wordt beleden, door de leden zelve van het kerkgenootschap wordt bestreden en afgekeurd. Er zoude zulk eene verwijdering niet bestaan tusschen een groot gedeelte onzer Natie, wanneer het ijveren, het drijven, het onderwerpen van alle belangen aan de heerschzuchtige bedoelingen van die rigting, niet op het gevaar had gewezen, hetwelk eene te groote zorgeloosheid zoude verwekken!"

»Doch wij stappen van dit onaangenaam onderwerp af. Wij hopen dat *de Tijd* door de beschaafde Roomsch-Katholieken moge worden gelezen, opdat zij er eene waarschuwing in zullen vinden, die de bewoners van hetzelfde Vaderland nader tot elkander brengen zal."

Ziedaar de stijl, de gedachten en de wetenschap van den *Nieuwsbode*. Men zal ons toevoegen, dat in 't gegeven stuk noch stijl, noch gedachten, noch wetenschap zijn te vinden. Wij mogen 't niet betwisten; maar stippen aan, dat wij slechts spreken voor de bevattelijkheid van den *Nieuwsbode*. Als men b. v. let op de zinsnede: »Wij zullen niet stilstaan bij de beschouwing, bij welke »eene blaam, die aldus op onze geschiedenis geworpen »wordt." *punctum*; dan, en er zijn er meer dusdanigen aan te treffen, begrijpt men dat wij geen betoog behoeven te leveren, dat de *Nieuwsbode* zijne moedertaal niet behoorlijk lezen noch schrijven kan. Wij hebben dat trouwens reeds vroeger aangetoond.

Overigens geeft de *Nieuwsbode* nog daarvan dit, in het oogloopend bewijs, dat zijn aanval tegen den *Tijd* gegrond is op een artikel door ons letterlijk uit den *Katholiek* overgenomen en als dusdanig aan onze lezers medegedeeld. Zijn geheel artikel valt derhalve in het water, voor zoo ver het den *Tijd* betreft.

Ofschoon het schrijven van den *Nieuwsbode* ons dus niet aangaat, zoo willen wij er toch een woord van zeggen.

Er wordt daar beweerd:

1°. dat de *Tijd*, dat wil zeggen de *Katholiek*, 't heilig graf der vaderen schendt;

2°. dat zich hier te lande, door de zorgeloosheid en onverschilligheid van Helmers tijdgenooten en hunne kinderen, is komen vestigen eene kolonie van vreemdelingen, die de gastvrijheid met beschimping en smaad zouden vergelden; en

3°. dat het goed kan zijn maatregelen te nemen, opdat het getal Katholieken, 't welk fortuin maakt, niet grooter worde.

In de eerste plaats, wat weet de *Bode* van de vaderen? En zeer zeker zijn *zijne* vaderen niet de *onze*. Wij zijn 't niet die roemvolle mannen als onze vaderen uitsluiten, om der geloofswille. Wij verzaken niet het voorgeslacht, dat ons vaderland groot maakte en magtig en geëerd.

Maar wij gelooven niet, dat tot dat roemrijke voorgeslacht behoorden de watergeuzen, noch Lumey, noch zijne trawanten, noch de beulen van de martelaars van Gorcum en van Musius. Wil de *Bode* afstammen in de regte lijn van de mannen die de kerken plunderden, onze priesters vermoordden en onze kloostervrouwen schonddden; hetzij hem geoorloofd; wij dragen er roem op dat van het bloed diergenen niet een droppel in onze aderen vloeit. Maar dezulken zijn zeker de vaderen geweest, en daarop wees de *Katholiek*, van hen, die, als geweldige vervolging hun ontbreekt, deze aanvullen door het middel van Julian den apostaat.

In de tweede plaats insinueert de *Nieuwsbode*, dat de Katholieken *vreemdelingen* zijn in Nederland; eene kolonie van vreemdelingen, die hier rijk worden en misbruik maken van de verleende gastvrijheid. Wij vertalen, dat is verduidelijken den *Nieuwsbode*, die niet verstaanbaar weet te schrijven. Wij vergeven hem zijne insinuatie gaarne. De *Bode*, die niets kent, weet natuurlijk ook niet, dat sinds den H. Willibrordus ons volk katholiek is geweest, tot op den tijd, dat het Protestantismus hier door *vreemdelingen* werd ingevoerd met geweld van opschuddingen, oproeren, plunderingen en al den aankleve van dien. Hij weet niet dat nog lange jaren na de invoering der hervorming verreweg de meerderheid, de gezetene bevolking onzer steden en dorpen, katholiek is gebleven, en eerst lang naderhand protestantsch is geworden bij gebrek aan herders, die de Katholieken konden onderwijzen en hun de H. Sakramenten toedienen. Hij weet niet, de *Nieuwsbode*, dat, om van onzen tijd te spreken, vele onder de meest aanzienlijke protestantsche familiën in ons land van vreemden oorsprong zijn, en dat hij doelende op eenige katholieke gezinnen, die zich van elders hier gevestigd hebben, slechts het aangezigt veler protestantsche geslachten schendt. Hij weet niet, de *Nieuwsbode*, dat de eenige katholieke vreemdelingen die hier fortuin maken en achtbare vreedzame burgers zijn, en den Staat meer bevoordeelen dan zij-zelven voordeel genieten, uitzonderingen zijn, en dat de Katholieken, over het algemeen genomen, gelijk schrijver dezes, er op mogen roemen uit echt en zuiver en onvervalscht nederlandsch bloed te zijn gesproten.

Eindelijk, als men in den *Nieuwsbode* gelezen heeft, dat de tijdgenooten van Helmers en hunne kinderen worden beschuldigd van zorgeloosheid en onverschilligheid, dan begrijpt men dat het schrijven van den *Bode* geen ander doel heeft, dan om de geheime genootschappen aan te moedigen van toch maar drok katholieke zielen voor geld protestantsch te maken; een doel, waarvoor het blad toch nog te veel fatsoen heeft gehad om er rond mee voor den dag te komen, en dat het daarom slechts in bedekte woorden, en met allerlei draaijen en wendingen aanbeveelt.

Wij hebben met genoegen die schaamte opgemerkt. Ze bewijst dat er nog iets op den bodem van het hart ligt, dat beter doet hopen. Wij zullen zien wat het geeft.

Inmiddels nemen wij van den *Bode* afscheid, hem overlatende aan de zorg van anderen, die zich de moeite zullen willen getroosten hem te onderwijzen. Die moeite zal niet gering zijn. Wij zullen trachten een oog op hem te houden, zonder ons in het minst verpligt te achten hem opmerkzaam te maken op de dwaasheden, die hij in zijne onwetendheid mogt uitstallen. Wij stellen ons slechts voor, dit nu en dan een enkelen keer te doen, als wij daarvoor tijd en lust hebben.

Wij vertrouwen dat wat de kommissie voor het liefdewerk der spijskokerij van de *Vereeniging van den H. Vincentius van Paulo* in ons voorlaatste Nommer ter openbare kennis heeft gebragt, aan veler opmerkzaamheid niet zal ontgaan zijn. Niettemin achten wij het onzerzijds van onzen pligt er bijzonder de aandacht op te vestigen en niets haastigers hebben wij te doen dan dien pligt te vervullen.

Waar eene epidemische ziekte heerscht als die, welke weer, sinds eenige weken, vele honderden onzer stadgenooten heeft aangegrepen, daar kiest zij bij voorkeur, — de waarneming van elken dag leert het, — hen tot slagtoffer, die, gebrek lijdende aan het noodzakelijkst levensonderhoud, daardoor als voorbeschikt zijn tot het in zich opnemen der ziektekiem. Dat zegt ons wat de christelijke liefde, wat zelfs de menschelijkheid van ons vordert: al wat in ons vermogen is, moet door ons in het werk worden gesteld, om, vooral in dagen als de tegenwoordige, den hulpbehoevenden een beter voedsel, inzonderheid een krachtig dierlijk voedsel te bezorgen.

De *Vereeniging van den H. Vincentius van Paulo* heeft dit even zoo begrepen en wil daartoe, in de mate van hare krachten, bijdragen. Aan al de arme gezinnen, door haar bezocht, zal zij twee maal per week eene krachtige vleeschsoep uitdeelen, en zoo zullen ten minste die drie- a vier honderd gezinnen geen volslagen gebrek hebben aan alle betere voeding. De voornoemde Vereeniging wil echter meer doen. Worden haar daartoe de middelen verstrekt, dan wil zij, als toen de cholera ten jare 1855 hier ter stede heerschte, dagelijks hare spijskokerij voor de krachtiger voeding der hulpbehoevenden beschikbaar stellen en zich met de uitdeeling der toebereide spijzen belasten. Binnen twee maanden tijds, mogt zij, bij die vorige treurige gelegenheid, 27,000 portiën krachtig voedsel uitreiken; zij is tot datzelfde dienstbetoon ook nu weer bereid: 't moet haar slechts blijken uit de liefde-offers, die haar zullen gebragt worden, dat ook nu weer datzelfde dienstbetoon van haar verlangd wordt.

Stroomen derhalve onze liefdeoffers haar mildelijk toe. Toonen wij alzoo, dat wij opregtelijk medelijden hebben met het lot van hen, die bij voorkeur, daar zij zoo veel missen wat ons ruimschoots geschonken is, de prooi der »ziekte" worden en laat ons daardoor medewerken aan de, althans gedeeltelijke, verbetering van hunnen smartelijken toestand. Onze liefdegaven zullen den God der liefde welgevallig zijn, als de offers van ons dankbaar en echt-christelijk gevoel, en Hij, die Zijne noodlijdende broeders en zusters ons ter verzorging heeft achtergelaten, zal die offers niet onvergolden laten.

Wij zijn bereid tot het in ontvangst nemen van hetgeen men ter bereiking van het aangeduide doel mogt willen bijdragen. Reeds hebben wij melding te maken van de onderstaande giften:

Van J. R. *f* 50. B. B. *f* 25. W. W. *f* 5.

Eergisteren heeft de afdeeling taal-, letter-, geschiedkundige en wijsgeerige wetenschappen der kon. akad. van wetensch. te Amsterdam eene gewone vergadering gehouden. Daarin is o. a. in behandeling gekomen het rapport over het voorstel van den heer Cobet, strekkende, om zich tot de hooge regering te wenden, met verzoek om middelen te beramen tot wering der bestaande gebreken in het hooger onderwijs en de indiening van een wetsontwerp op dat onderwijs te bespoedigen.

Na eenige diskussie en eene belangrijke redevoering van den heer Cobet tot verdediging van zijn voorstel heeft de vergadering met algemeene stemmen, behalve die van den heer Cobet, die zich buiten stemming hield, aangenomen het beginsel, dat de akademie bevoegd is, zich over zaken, het hooger onderwijs betreffende, tot de regering te wenden; met 12 tegen 3 stemmen (de HH. Bosscha, van Lennep en Rutgers), is aangenomen het beginsel, dat tot zoodanigen stap het tenwoordige oogenblik geschikt was; het voorstel van den heer Cobet tot wederinvoering van het staats-examen is aangenomen met 8 tegen 7 stemmen; ook is met 9 tegen 6 stemmen aangenomen het voorstel in het rapport der kommissie vervat om bij de regering aan te dringen op eene algeheele hervorming van het hooger onderwijs en eindelijk is besloten om van een en ander mededeeling aan de zuster-afdeeling te doen en haar uit te noodigen hare meening kenbaar te maken, en bijaldien zij het gevoelen dezer afdeeling omhelst, alsdan eene kommissie te benoemen om met eene kommisscie uit deze afdeeling een adres op te stellen, hetwelk in eene vereenigde zitting der beide afdeelingen zou worden gedebatteerd. Op voorstel van den heer van Lennep zal de heer Cobet bij de stukken, aan de natuurkundige afdeeling te zenden, een afschrift voegen zijner belangrijke rede.

Aan een partikulieren brief uit 's Hage ontleenen wij het volgende:

»Volgens alhier ontvangen tijdingen bevindt zich H. M. de Koningin thans in goeden welstand te Friedrichshaven aan de Bodensee. H. M. wordt den 15 dezer te Stuttgart verwacht." *(Amst. Cour.)*

De opening van de vergadering der Staten-Generaal, op Maandag 17 Sept., zal, volgens het daarvoor vastgestelde programma, met de gebruikelijke plegtigheid geschieden. Ten 1 ure zal de Koning van zijn paleis naar de vergaderplaats afrijden.

Door de plaatselijke kommissie van geneeskundig toevoorzigt werd dezer dagen ten gevolge van haar ter dore gekomen geruchten, als zoude het duinwater minder deugdzaam en van het gebruik schadelijke gevolgen ondervonden zijn, een onderzoek deswege aan hare scheikundige leden opgedragen. Door die leden is dien ten gevolge verklaard, dat zij niet aarzelen als hunne overtuiging uit te spreken, dat het water, hetwelk thans door de duinwatermaatschappij wordt aangevoerd, niet alleen geene schadelijke eigenschappen bezit, maar dat aan hetzelve in tegendeel de naam van zeer goed drinkwater moet blijven toegekend, waaruit volgt, dat de geruchten, die ten nadeele van het duinwater worden verspreid, van allen grond ontbloot zijn. *(H.)*

In Friesland is de oogst van 't Koolzaad thans ook afgeloopen; hij is daar gewoonlijk 14 dagen later geëindigd dan in Groningerland, waar men zoo veel vroeger met den oogst begint; de friesche landlieden hebben dit jaar daarvan dat voordeel gehad, dat zij het koolzaad meestal droog van het land gekregen hebben, hetgeen met het groningsche koolzaad meestal niet het geval geweest is. Vrijdag jl. was te Leeuwarden weder vrij wat koolzaad aan de markt; bij weinig kooplust werd het beste tegen den buitengewoon hoogen prijs van *f* 18 verkocht. Den landlieden gaat het thans over het algemeen zeer goed; maar in Groningen en Friesland verdienen zij kapitalen, sommigen weten dan ook volstrekt niet meer, wat z uit weelde zullen doen.

Uit de Marne (Groningen) wordt berigt, dat m den oogst dezes jaars over het algemeen gezegend en rij mag noemen. Allerwege is men aldaar — geholpen do de vele vreemdelingen, die in dezen tijd uit het Weste kwartier en het naburige Friesland derwaarts overkome druk bezig met de inzameling. De weersgesteldheid schrijft men verder laat niets te wenschen over, wa zelfs de enkele dag regen, die somwijlen het werk ve traagt, komt juist van pas op het uitgezaaide koolzaad alsmede op de uitmuntend opgekomen klaver en op d granslanden.

Een pleiziertrein, gisteren per stoomboot Aymon Loui van Antwerpen naar Vlissingen vertrokken, kwam alda omstreeks half drie ure aan. In het geheel bevonden zi 150 passagiers aan boord, waaronder een 50-tal lede der *Societé Lyrique l'Echo de l'Escaut*, met het do het aankondigde concert te geven ten voordeele der slag offers van den jongsten watervloed in Nederland. Dit co cert werd door een vrij talrijk publiek, zoo uit Vlissi gen Middelburg bijgewoond en leverde voor alle aanw zigen een waar kunstgenot op. *(H.)*

Gräfenberg, het toevlugtsoord van zoo vele kranken beroemd door zijne gezonde ligging, is thans ook do cholera, althans in zijne omgeving bezocht geworde Priesnitz had verklaard, dat geen cholera-zieke er a sterven kon, als men de waterkuur behoorlijk aanwendd Dit heeft thans, zoo als de *Bresl. Ztg.* meldt, de opve ger van Priesnitz, dokter Schindler, bewaarheid. In afgeloopen week werden in eene naburige fabriek 62 pe sonen door de cholera aangetast: hij behandelde ze na de voorschriften van Priesnitz, en niet een stierf. D heeft de badgasten zeer gerust gesteld, die er ten getal van 300 bijeen zijn. Engelschen en Amerikanen hee men er echter niet meer, die begeven zich thans na het schoone dal van Pesio bij Turin, waar een leerlin van Priesnitz in de abdij aldaar de koudwater-geneeskund ingevoerd heeft. Zonderling dat in het vrije (?) Nede land dergelijke inrigting, die thans in schier alle b schaafde landen haar zegen verbreidt, verboden is, en d bedrijvers als misdadigers vervolgd en gestraft worden. *(IJsselbode.)*

Z. M. heeft den vice-admiraal E. G. v. d. Plaat, ridde der orde van den Nederl. Leeuw, bevorderd tot komm. va gemelde orde, den luit. ter zee 1ste kl. L. G. Brox benoem tot ridder van voorschreven orde.

's GRAVENHAGE, 11 Sept. Z. Exc. de ridder de Baz oud minister van H. M. de Koningin van Spanje bij h Nederl. Hof, heeft, na eenen geruimen tijd in de re dentie te hebben doorgebragt, die heden verlaten, zi over Frankrijk naar Spanje terug begevende.

— In de rezidentie zijn aangekomen aan het *Hô de Bellevue* afgestapt, H. D. H. de Prinsen de Bellemo met gevolg, vergezeld van H. D. professor H. J. B. S glar, komende van het eiland Malta.

— Naar men verzekert zullen de manoeuvres der v schillende korpsen, zoo in de rezidentie als te Leiden te Delft in garnizoen, eerst den 16 dezer in de vla van Waalsdorp aanvangen en vermoedelijk slechts 6 à malen plaats hebben.

— De kiezersvereeniging *Nederland* heeft in hare v gadering van heden avond met nagenoeg algemeene ste men tot kandidaat voor het lidmaatschap der Twee Kamer, ter vervanging van den heer Boreel van Ho landen, *gekozen* de heer Jhr. Mr. W. T. Gevers Deyno oud lid der Tweede Kamer. De vereeniging heeft teve met algemeene stemmen besloten, om die kandidatu zoowel bij de afwezige medeleden als in het algeme bij de kiezers van 's Gravenhage, krachtdadig aan bevelen.

LEYDEN, 11 September. Door de cholera-asiatica w den sedert onze vorige opgave aangetast 12 persone waarvan 8 zijn overleden; als hersteld werden aange ven 3 personen, blijvende er op dit oogenblik nog 52 l ders in behandeling.

BREDA, 10 Sept. Ik ben zoo vrij u de opmerking maken, dat in uw berigt uit Nieuwediep van Zatur 8 Sept. eene vergissing is ingeslopen.

Van de vijf eerw. zusters die naar Curaçao vertrok zijn, waren er drie uit dit gasthuis. Deze zijn beste om aldaar een tot hiertoe nog niet bestaand gasthuis te rigten, bijzonder voor de lijders aan gele koorts andere besmettelijke ziekten, terwijl de twee andere Roozendaal aan de zich daar reeds bevindende zusters e behulpzame hand zullen gaan bieden. Alle vertrok met den grootsten ijver, waarvan nog haar laatste sch ven van boord getuigde.

OSSENDRECHT, 9 Sept. De processie, welke jaarl van hier naar het naburige België gaat, (welke een vermaardheid heeft erlangd door polemiserende couran artikelen en interpellatiën in de Kamers der Staten- neraal), heeft gisteren, feestdag van Onze Lieve Vrou geboorte, plaats gehad. Men bemerkte in de gemeen

de tegenwoordigheid van den inspecteur van 's rijks policie, benevens den luitenant der marechaussée uit Breda en eenige manschappen van dat wapen. De optogt en de terugkomst der bedevaartgangers heeft in den zin der bekende wet op de kerkgenootschappen, plaats gehad, zonder uiterlijk vertoon. De vaandels, witte gewaden, enz., bij zoodanige processiën gebruikelijk, zijn hier op eenen besloten wagen geplaatst, doch over de grens gekomen hebben de bedevaartgangers zich in geregelden optogt georganizeerd en de zich op de wagen bevindende versierselen te voorschijn gehaald om zoo het doel der reize te bereiken. Bij den terugkeer heeft omgekeerd hetzelfde plaats gehad. De ambtenaren der justitie zijn, over den goeden afloop dezer zoo veel besproken zaak weltevreden, gisteren avond weder vertrokken. (*H.*)

REIJEN, 10 Sept. De brigade kavallerie en de batterij rijdende artillerie waren heden ten 10 ure op het voorwaarts gelegen terrein verzameld en hebben groote taktische bewegingen uitgevoerd.

De veronderstelling was, dat een vijandelijk troepenkorps aan de zijde van Gilze was opgesteld, waartegen eene snelle voorwaartsche beweging met halve batterijen werd verrigt, terwijl deze in het vuren avanceerden, gevolgd door gesloten charges en later ook en fourageur, om den verstrooiden vijand te vervolgen.

Schoon in der daad was het gezigt op de uitvoering der evolutiën, die zich door juistheid onderscheidden en zelfs bij de snelste bewegingen in orde en kalmte werden ten uitvoer gebragt, hetgeen dan ook de tevredenheid van den bevelvoerenden generaal mogt wegdragen. Ondanks de ongelijkheid der oefeningsplaats, zijn bij die bewegingen geene ongelukken ontstaan.

Men leest in de Tweede Editie van de *Amst. Cour.*:

PARIJS, 12 Sept. Ter gelegenheid van de inneming van Sebastopol heeft de Keizer goedgevonden, dat heden in zijne tegenwoordigheid en in die van de grootste staatsligchamen in de kerk Notre Dame een plegtig *Te Deum* zal worden gezongen, voorts is bepaald, dat heden avond eene voorstelling in den schouwburg zal worden gegeven, die het publiek kosteloos kan bijwonen, en dat door eene algemeene illuminatie de vreugde der parijsche bevolking zal blijken.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 11 Sept. De tijding der overmeestering van Sebastopol wordt van alle zijden bevestigd.

— Generaal Pélissier meldt van den 9den, dat de werken van de Karabelnaja en het Zuidelijk gedeelte van Sebastopol niet meer bestaan. De Russen, de sterke vestiging der Franschen in den Malakofftoren ziende, besloten om de plaats te ontruimen, na bevorens al de verdedigings-werken in de lucht te hebben doen springen. Dit onmetelijke succes — zegt de generaal — doet onzen troepen de grootste eer aan. Morgen zal ik de rezultaten van dien grooten dag kunnen preciseren, waarvan aan de generalen Bosquet en Mac Mahon voor een goed gedeelte de eer toekomt.

— De admiraal Bruat meldt van zijne zijde, onder dezelfde dagteekening, het volgende:

Gisteren werd storm geloopen op den Malakoff-toren, op het Groot Redan en het Centrale Bastion. De fransche bombardeerbooten hebben van uit de Streliska-baai 600 bommen geworpen in het Quarantaine fort en het fort Alexander; de engelsche bombardeerbooten wierpen eveneens 600 bommen op beide punten. Dezen nacht hadden er in de vesting geweldige ontploffingen plaats en woedde er een groote brand. De Russen lieten hunne linieschepen zinken en spaarden slechts eenige stoombooten. Ook de Quarantaine batterijen zijn door de Russen ontruimd en vlogen daarna in de lucht. De fransche soldaten staan met geïsoleerde groepen op de wallen der stad, die overigens ten eenemale verlaten schijnt.

— Omer-pacha is naar Varna vertrokken om de inscheping van een korps van 15,000 man te surveilleren. Hij begeeft zich vervolgens naar de Krim en van daar naar Batoum, waar een leger van 40,000 man geconcentreerd wordt.

Het engelsch-turksche kontingent onder bevel van generaal Vivian is voor de Krim ingescheept. Daarentegen zal de brigade kurassiers van daar terugkeeren.

Den 8 dezer hadden Russische bommen twee kruidmagazijnen in het Mamelon Vert doen springen, waardoor 120 man werden gewond of gedood.

— Abd-el-Kader is te Parijs aangekomen. Hij is voornemens den Keizer te verzoeken hem een andere verblijfplaats toe te staan.

— Nopens den moordaanslag op Keizer Napoleon is niets nieuws bekend. Alleen vermeent men dat Bellamare medepligtigen moet hebben, die men op alle mogelijke wijze op het spoor tracht te komen. De Keizer heeft hem op de Tuileriën doen brengen en hem persoonlijk een verhoor doen ondergaan.

— Op den spoorweg van Versailles heeft gisteren avond een droevig ongeluk plaats gehad. Een passagierstrein, die ten 6½ ure van Versailles vertrokken is, kwam namelijk in botsing met een goederen trein, die van den tegenovergestelden kant kwam aanstoomen, ten gevolge waarvan 9 personen gedood en 16 gewond zijn, terwijl een bagage-wagen en een waggon verbrijzeld en twee andere waggons zwaar beschadigd werden. Reeds is een zeer streng onderzoek naar de oorzaak van dit ongeluk ingesteld.

— De *Indépendance belge* acht zich nogmaal verpligt ter kennisse van het publiek te brengen, dat zij noch van eigenaar, noch van direktie zal veranderen, en ze maakt zich eenigzints moeijelijk over de verdrietige taak om dit telkens te moeten herhalen. Het eerlijke orgaan der vrijmetselarij kan zich niet maar niet begrijpen, wat men er aan heeft, zulke opraapsels uit te strooijen, als daar zijn, dat de *Indépendance* in dienst van het fransche gouvernement zou treden. Het laat zich begrijpen, dat een blad, 'twelk nooit iets anders vertelt dan de zuivere waarheid (zoo als die namenlijk in de logies wordt beoefend) zich ergert over een leugen. Verder geeft het orgaan te kennen dat het in alles op den ingeslagen weg zal voortgaan. De flaauwe hoop dus, dat de *Indépendance belge* eindelijk eens eene betere houding zal krijgen, schijnt weder geheel vervlogen.

— In den *Constitutionnel* wordt een brief uit Weenen gepubliceerd, die veel licht verspreidt over de betrekkingen van Oostenrijk tot de westersche mogendheden. Men ziet er uit dat het indienen der geloofsbrieven van vorst Gortschakoff als buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van Rusland bij het hof van Weenen, de terugroeping van den heer de Bourkeney en lord Westmoreland, die Frankrijk en Engeland door eenvoudige zaakgelastigden zou hebben doen vervangen, niet ten gevolge had. Zoo ook wilde Oostenrijk door zijn eerste ontwerp van militaire overeenkomst zich niet verbinden om aan Rusland den oorlog te verklaren, of de Franschen en Engelschen moesten er in toestemmen om 300,000 man naar de russische grenzen van Oostenrijk te zenden, terwijl het kabinet van Weenen verklaarde gereed te zijn, een gelijk getal op de been te brengen, ten einde aan Rusland, bij den aanvang van den oorlog, een millioen strijders tegenover te stellen, en die mogendheid door een krachtigen aanval in den beginne te noodzaken om spoedig den vrede te vragen.

Er zijn er die vermoeden dat dit half-officiëele dokument is geschreven in een hôtel aan de oevers van den Donau, die door Parijs stroomt.

ENGELAND.

LONDEN, 11 Sept. Generaal Simpson meldt dd. 9 dezer het volgende: Sebastopol is in handen der geallieerden gevallen. De vijand heeft de Zuidzijde ontruimd, na zijne magazijnen in de lucht doen springen en de stad in brand gestoken te hebben. Al zijne linieschepen verbrandde hij des nachts en liet slechts drie stoombooten over, die geheel verlaten in de haven ronddrijven. De brug over de reede hebben de Russen achter zich afgebroken.

Eene dépêche van den admiraal Lyons bevestigt het voorgaande. Generaal Simpson meldt van den 10den: Onze verliezen, het doet mij leed het te moeten zeggen, zijn eenigermate zwaar: geen enkel generaal is echter gedood. Zoo spoedig mogelijk zal ik de namen der dooden en gewonden opgeven.

— Omtrent het bombardement van Petropaulowski verneemt men uit een Amerikaansch blad, dat dit wapenfeit van weinig beteekenis is geweest, en dat het alleen de *Times* is, die zich meester heeft gemaakt van vijftig kanonnen, wijl de dappere krijgers in deze verlaten plaats niets anders hebben aangetroffen, toen zij zich aan land begaven, dan een Amerikaan en eenige rondzwervende horden.

De inneming van Petropaulowski neemt alzoo haar natuurlijke plaats in naast de heldenfeiten te Kertsch gepleegd en de aanvallen door de engelsche oorlogschepen beproefd in de Oostzee tegen die punten langs het zeestrand, welke open en bloot liggen en niet verdedigd worden.

— Bij het overlijden van Feargus O'Connor bleek het, dat zijne zuster ten aanzien der begrafeniskosten in verlegenheid was. Dr. Tuke, de geneesheer van het krankzinnigen-gesticht, waarin de overledene de laatste jaren doorbragt, bood zich aan de noodige gelden te verstrekken en een der gezworenen van de lijkschouwing voegde daar bij een goudstuk. Naar men zegt zijn eenige duizenden londensche werklieden voornemens aan het lijk de laatste eer te bewijzen; intusschen is de zaak nog niet afgeloopen, want een neef van den overledene, de heer Roger O'Connor, beweert dat zijn oom in het gesticht van Dr. Tuke mishandeld is geworden, en in derdaad ziet men aan het lijk sporen die dat vermoeden versterken.

— De bedrijvigheid, die in de arsenalen van Woolwich heerscht, is bijna ongelooflijk. Eene onmetelijke hoeveelheid kogels en bommen, die voor drie dagen aldaar nog in ontzaggelijke stapels opeengehoopt waren, zijn gisteren aan boord van barken gebragt, van waar zij op de eerste schepen, die naar de Zwarte Zee vertrekken, ingescheept zullen worden.

— De *Courrier des Etats Unis* deelt mede, dat de officieele kommissarissen voor de landverhuizing te New-York schijnen besloten te hebben een einde te maken aan de misbruiken, waarvan de vreemde landverhuizers die aldaar aankomen, zoo dikwijls het slagtoffer worden. Ten einde des te beter in dit hun doel te slagen, zouden zij voornemens zijn, zich dienaangaande in verbinding te stellen met de regeringen van Frankrijk, Engeland en Duitschland.

— Den 27sten Augustus heeft er op den spoorweg van New-York naar Philadelphia een verschrikkelijk ongeval plaats gehad, waarbij 23 personen gedood en 70 gekwetst werden. Onder de dooden telt men den Franschen konsul te Philadelphia.

— Uit New-York schrijft men, dat de administrateuren der Vereenigde Staten-bank op 20 September een laatste dividend aan de krediteuren zullen uitbetalen. De berigtgever voegt er bij, dat daarmede de treurige geschiedenis dier bank zal zijn ten einde geloopen. Veertien jaren heeft het geduurd om de zaken der bank te liquideeren: de administrateurs ontvingen hooge jaarwedden, en nu is het einde van het lied, dat de aandeelhouders alles verliezen en de overige krediteuren slechts weinig ontvangen.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 10 Sept. De *Ost. Corresp.* heeft van het Engelsche konsulaat te Bucharest de volgende dépêche ontvangen:

De geallieerden hebben den Malakoff en het zuidelijk gedeelte van Sebastopol ingenomen; de Russen hebben, na het verbranden hunner vloot, de stad vrijwillig verlaten.

— Men ziet de groote spanning de mededeeling van het konkordaat te gemoet. De aartsbisschop van Weenen, die zoo veel bijgedragen heeft om dat konkordaat tot stand te brengen, en, zoo als men weet, door den Keizer met het grootkruis der orde van St. Stephanus begiftigd is, zal, naar men verzekert, in een aanstaand consistorie den kardinaalshoed ontvangen.

— Bij eene ukase van den Keizer van Rusland wordt het ontslag aangenomen van den heer Bibikoff, minister van binnenlandsche zaken; hij blijft evenwel lid van den keizerlijken raad en adjudant des keizers.

— Uit St.-Gallen schrijft men, dat ten gevolge van het niet opkomen der stemgeregtigden Katholieken, de overwinning is gebleven aan de burgers die niet tot de kantons behooren. Wat mag nu de oorzaak zijn dat het drie vijfde deel der bevolking van St.-Gallen (het kanton telde ten jare 1851, 64192 Protestanten, 105370 Katholieken) ondanks de dringende vermaningen van den grijzen eerwaardigen bisschop niet als één man is opgestaan? Velerlei oorzaken zijn hiervoor aan te voeren. Vooreerst hoort men in het kanton niets anders dan het doodende woord: „'t Helpt toch niet." Dergelijke denkbeelden verlammen elk verzet tegen het meer en meer zich uitbreidend voorregt en daardoor worden alle konservatieve krachten vernietigd en verdeeld. Daarbij komt de vrees dat het radikalismus elken konservatieven tegenstand door een of andere geweldadigheid zal verijdelen. Die vrees is door de gebeurtenissen in Tessino geregtvaardigd geworden. In de derde plaats kan ook het verval der konservatieve-partij in het kanton Gallen als een oorzaak beschouwd worden. Het ontbreekt der partij en gansch Zwitserland aan een gemeenschappelijke leiding en aan orde. Maar de hoofdoorzaak der bedroevende gebeurtenis in het kanton St.-Gallen is de instelling van het veto zelf. Alle vrienden van regt en billijkheid moeten bekennen dat het veto immer door de ambtenaren kan verijdeld worden en dat het kanton gedurende den tijd der stemming in een koortsachtige spanning brengt, dat het aan leugen en bedrog een ruim veld opent, dat het 't volk zedeloos maakt, en 't slechts een zwak hulpmiddel tegen slechte wetten is. Elke wet moet in eene gemeente aan eene ordelijke vergadering ter aanneming of verwerping worden aangeboden en geene wet kracht erlangen, indien ze niet door de meerderheid formeel is aangenomen. Daar men zelfs heden ten dage kan aannemen, dat de meerderheid van het volk in alle kantons, zelfs Argau niet uitgezonderd, konservatief is, zoo kan men ook aannemen dat geene wet bekrachtigd zal worden, welke de regtvaardigheid en vrijheid krenken, en onlust en onheil wekken zoude. In den tegenwoordigen toestand van Zwitserland heeft men vele slechte wetten te vreezen; maar daartegen is de stemgeregtigheid des volks een sterke dam.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 12 September.

BEVALLEN (8 Sept.): G. Keppler, geb. Overmeijer, D. — (9 Sept.): J. E. Burghard, geb. Jesse, Z.

OVERLEDEN (6 Sept.): A. E. Schreuder, wed. G. Koevoets, 65 j. — (8 Sept.): C. P. M. Du Buy, 6 j.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 11 Sept. Belg. leen. 2½ pc. 54¾, Obligatiën 3 pc. —; id. 4½ pc. 94½; Spanje 1—3 pc. 19½; Binnens. 3 pc. 32½; Romeine 5 pc. —; Oostenrijk Metallies 5 pc. 67½.

PARIJS, 11 Sept. Fransche 4½ pc. 93, 3 pc. 67.80; 3 pc. Spanje 32½; id. 1¼ pc. —; 4½ pc. Met. 81; Rom. Leen. 83.

MADRID, 10 Sept. 3 pc. Schuld 34; id. 1¼ pc. 19.20.

LONDEN, 11 Sept. Consols 90⅞, 3 pc. Spanje buitenl. 38½; 1 per dito 19⅜; Comité-Bewijzen 4½; Passive 4⅜; 5 pc. Rusl. 98½; 4½ pc. dito 89; 4 pc. Holl. 96½; 2½ pc. id. 65; 5 pc. Sardinië 85½. Brazilië 102; 4½ pc. Peru 78½; Gren. uitg. 6½; id. werk. 19; 3 pc. Mexiko 21⅝; Turkije 94; 4 pc. Portugal 44; Ecuador 4⅜; Wissel op Amst. 11.18.

WEENEN, 11 Sept. Met. 5 pc. 75¼; id. 4½ pc. 66; Bank Aktien ——; Wissel op Londen 10.57, Amst. ——; Parijs 131; Goud —; Zilver 16; Nieuwe Leening 98½.

BERLIJN, 11 Sept. 3½ pc. Pr. Staatsch. —; 5 pc. Rusland 97⅜; id. 4½ pc. —; Wissel op Londen 2/m, 6 Th. 18; Parijs 79; Amst. —; Weenen 141⅝; Petersburg 100.

HAMBURG, 11 Sept. Spanje 3 pc. 29⅞; id. 1 pc. 18¼; Rusl. 5 pc. —; 3 pc. Mexikanen —; 5 pc. Sardinië —; Wissel op Amst. 36.—; Londen kort 13.4⅜; Weenen —.—.

FRANKFORT, 11 Sept. 5 pc. Met. 65⅞; 1 pc. Spanje binnenl. $19\frac{15}{16}$; id. 3 pc. 31½; Wissel op Londen 3/m. ——; Parijs —; Weenen —; Amsterdam —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

	pCt.	11 SEPT. 4½ u. gebl.	12 SEPT.	4 u.	gebl
Nederl., Werkel. Schuld à	2½	63⅝	63⅝ a		
Dito Dito	3	76	76	$76\frac{1}{16}$	
Dito Dito	4	93⅝	93⅝		
O. I. Leening 1844	4	93⅝	93½		
Amortis. Syndik.	3½				
Handel-Maatschappij	4½				
Aand. Rijn-Spoorweg	4½	103			
" Holl. Spoorw.-M.					
Obligatiën	4½				
Maatschappij van Weld.	4				
Aand. Ned. Bank		126			
België	2½	50⅝			
Dito bij *Rothschild*	2½				
Frankrijk, Obligatiën	3				
Spanje, Onbep. Stukken	1¼	19⅝	$19\frac{11}{16}$	19¾	
Dito	3		38⅛		
Dito Binnenl. à 6/m.	3	$32\frac{1}{16}$	$32\frac{5}{16}$	32⅝	
Coupon-Bewijzen		$4\frac{7}{16}$			
Amortisable Schuld		$4\frac{9}{16}$	$4\frac{9}{16}$		
Portugal, te Londen	3	40⅞	$40\frac{15}{16}$		
Dito Uitgestelde					
Rusl., bij *Hope* 1798 en 1816	5	102⅝	102¼		
Dito Dito 1828 en 1829	5	102	102		
Cert. bij dito 1831 en 1833	5				
Dito	4½	89⅜	89		
Dito bij *Hope*	4	77	77⅛	77⅜	
Dito bij *Stieglitz en C°.*	4	76⅝	76½		
Dito bij id. 5de Serie	4				
Certifikaten te Hamburg	5				
Inschrijving in Assignat.	6				
Certifikaten van dito	6				
Polen, Certifikaten	4	71½			
Dito Aand. met Lot. fl. 500					
Oostenrijk, Metalliek	5	62⅝	63⅜	63⅞	
Dito Nationale	5	68⅝	67¾	67½	67¾
Dito Nieuwe 1847	2½	32½	32⅜	32½	
Dito 1851 en 1852	2½	32½	32⅜	32½	
Dito Nieuwe	5	75	$74\frac{15}{16}$	75	
Dito 1854	5	75	$74\frac{15}{16}$	75	
Ween. Bank bij *Goll en C°.*	5	70			
Dito	4				
Aand. met Loting fl. 250					
Nieuwe dito 1854		f			
Pruiss. Aand. 1854	3½				
Amerika, Bank-Aktiën Cert.					
Dito Orig.			$1\frac{15}{16}$	2	
Napels, Cert. *Lam. en Bouwer*	5				
Sardinië	5				
Denemarken, Leen. te Lond.	5				
Louisiana bij *Hope*	5	100½			
Braziliën	5				
Dito 1843	4½	98½			
Mexiko	3	21⅛			
Dito Onbepaalde	3	21⅛			
Peru	4½				
Grenada, a £ 100	2½	18⅝	18⅜		
Dito Uitgestelde			$6\frac{15}{16}$	6⅞	
Ecuador a £ 100		$3\frac{5}{16}$	3⅜	$3\frac{7}{16}$	
Venezuela, a £ 100	4½	27½	27⅜		
Dito Uitgestelde	1½		12¼		
Grieken, te Londen	5				

Ecuador onb. 3⅜, $\frac{7}{16}$; Coupon Ecuador 34½, 35.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	f 55⅛	Livorno	2/m	f 39
"	zigt	" 56¼	Napels	"	" 86¼
Bordeaux	2/m.	" 55½	Petersburg	"	" 1.73½
"	zigt	" 55⅞	Weenen	6 w.	" 30½
Madrid	3/m.	" 243	Augsburg	"	" 36
Cadix	"	" 243	Frankfort	"	" 100
Seville	"	" 240	Hamburg	2/m.	" 35
Bilbao	"	" 241	"	zigt	" 35⅜
Lissabon	"	" 41½	Londen	2/m.	" 11,72½
Porto	"	" 41½	"	zigt	" 11,80
Genua	2/m.	" 46	Rotterdam		" ⅛

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 12 September.

Gisteren avond zijn in veiling verkocht 479 vaten Surinaamsch Suiker a f 28¾ a 32¾.

AFLOOP DER KOFFIJ-VEILING, te Middelburg, den 11den September 1855, door de Nederl. Handelmaatschappij.

46,813 Balen JAVA KOFFIJ.

Monster. N°.	Balen.	Beschrijving.	Afloop. Cents.
1.	4421	goed groen W.-I.-aard.	33½ a —
2.	2275	groenachtig Kadoe	33½ " —
3.	1810	groenachtig, iets ros	31½ " —
4.	15330	bleek groenachtig	32 " —
5.	12272	blank groenachtig	32 " —
6.	2379	dof graauw	30½ " —
7.	3238	groen, iets ros	32 " —
—	5081	diverse sorteringen	— " —

Alles in Consumptie verkocht.

BESCHRIJVING EN TAXATIE VAN DROOGERIJEN, in veiling bij de Nederlandsche Handelmaatschappij, te Amsterdam, 2 October 1855.

299 Kisten ca. 28.000 K°. SIAM PEERL SAGO.
Liggende te *Rotterdam*.

waarvan	TAXATIE.
179 Kist. à ca. 100 K°. fijn korrel, zeer blank	
35 " - " 50 " fijn korrel, blank	f 16 a 17
63 " - " 100 " grof korrel, blank	
22 " - " 100 " groot korrel, blank	14 a 15

47 Kisten ca. 3700 K°. NOTENZEEP (geperste Notenolie).

waarvan	
10 Kist. ca. 630 K°. prima kw. ligg. te Amsterdam	100 a 110 cs.
83 " " 3000 " prima kw. " " Rotterdam	
4 " " 120 " secunda kw. " " "	93 a 105 "

Te ROTTERDAM, 10 October 1855.
61 kisten ca 3500 K°. GUM DAMAR.
Liggende te *Rotterdam*.

¾ elect., klein en vrij gruizig	35 a 36 "

33 Kisten ca. 1600 K° SUMATRA GUM BENZOË
Liggende te *Rotterdam*.

waarvan	
11 Kisten mooi Secunda. kwal.	100 a 110 "
22 " goed secunda kwal.	90 a 100 "

ROTTERDAM, 10 Sept. Heden zijn alhier afgedaan 6000 balen Arracan-Rijst ex *Admiraal van Kinsbergen* a f 8⅜

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 12 Sept. Tarwe in een doen met weinig handel: 128 ℔ bonte Poolsche f 530; 127 ℔ dito f 520; 126 ℔ dito f 514, 515; 125 ℔ Lubecker f 470.

Rogge tot nagenoeg onveranderde prijzen met goeden handel; 120 ℔ Pruissische f 345; 121 ℔ dito f 349; 123 ℔ Rostocker f 354; 122 ℔ Anclammer f 349; 120, 121 ℔ Norder f 342, f 345; 119 ℔ Archangel f 346; 120 ℔ gedr. Zweedsche f 328 aan de Zaan; 12. ℔ Pommer f 352.

Garst en Haver sonder handel.

Boekweit f 8 hooger: 119 ℔ Holsteinsche f 282; 116 ℔ dito f 272 aan de Zaan.

Op 9 vaten Olie in April ek. 102; Sept., Oct. en Nov. 105½. *Raapolie* op 6/w. f 63½; Vliegend f 62½; 1°. Mei ek. f 60; Oct., f 62½, 61½, Nov. f 62, 61½; Dec f 62, 61½. *Lijnolie* op 6/w. f 49⅜; Vliegend f 48½, 8; 1°. Oct. f 48, 7½; Nov. f 48½, 7⅜; Dec. f 48½, 8¼. *Hennepolie* op 6/w. f 53½; Vliegend f 52.

SCHIEDAM, 11 Sept. Gerst. 127, 129/2 ℔ Liban f 273 3/m., f 273 kont.; 127/2 ℔ fijne Deensche f 235 6/w. — Moutwijn f 25,50; Jenever f 31,—; Amst. Proef f 32,25, per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting.

ANTWERPEN, 11 Sept. *Graanmarkt* met zeer kalmen handel. Men heeft slechts ca. 400 mud Rogge a f 13 per 70 kilo omgezet.

Rijst. Hiervan zijn 3000 balen ongepeld Arracan verkocht. Van *Gom Damar* zijn 15 kn. en van Arabische *Gom* 12 vaatjes verkocht.

Geraffineerde Suiker. De afdoeningen bestonden uit ca. 75000 kil. gestampte G F en 50000 k°. d°. E V L. Uit de tweede hand réaliseerde men ca. 50000 kilo gestampt R B A. De betaalde prijzen duiden eenige verhooging aan.

LIVERPOOL, 10 Sept. *Katoen*. Verkocht 8 a 10000 bal. Geanimeerde markt.

SCHEEPSTIJDINGEN.

UITGEZEILD:

HELVOET, 11 Sept. Rijken, Cortgene, Batavia.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 12 Sept. in lading naar:

Keulen	H. Hoogewegh, de Hoop.
Frankfort	H. Scholten, Frankf. N°. 11.
Urdingen	J. Hell, Johanna.
Wesel	P. J. Balk, Vrouw Rebecca.
Heilbron	C. Heuss, Hoffnung.
Dusseldorp & Neus	Fred. Küsen, Niederrein N°. 12.
Coblentz	A. Deinum, Stad Amsterdam.
Manheim	P. M. Itschert, Fortune.

AMSTERDAM, 12 Sept. vertrokken:

Ludwigh. & Manh.	N. Schneckenberger, de Rijn.
Keulen & Coblentz	W. Vogels, Colln N°. 1.

Rijnhoogte ARNHEM 11 Sept. 1 el 89 duim.
KEULEN 11 " 10 vt. 2½ "

Advertentiën.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uit…